

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Плевен, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РЕНИ В. Г.А

при участието на секретаря А. Г. П.
като разгледа докладваното от РЕНИ В. Г.А Търговско дело № 20224400900048 по описа за 2022 година

Депозирана е искова молба от ищцата Т. К. Г., чрез пълномощник, против ответника ЗД“Бул Инс“АД със седалище гр.С., в която се твърди, че на *** г. е пострадала в резултат на ПТП в гр.Ч.Б. на ул.“И.В.“№*.Виновен за настъпване на ПТП е водачът на лек автомобил „Ауди А4“ с рег.№ *** В. Л. П..В резултат на ПТП е получила изключително тежки травматични увреждания, изразяващи се в контактно изгаряне на дясно бедро, с термични и химични изгаряния на няколко области на тялото.Била е закарана с линейка във ФСМП-Червен бряг, след което поради усложнение е била транспортирана в УМБАЛСМ „Пирогов“, където ѝ е била извършена операция, след което е била изписана на 05.07.2021 г.На 12.07.2021 г. отново е постъпила в УМБАЛСМ „Пирогов“ по спешност по повод разявен следоперативен цикатрис в областта на дясното ѝ бедро, като се е наложило да се извърши нова операция - нова антисептична обработка.Все още не е излекувана напълно, лечението ѝ продължава.Търпяла е неистови болки и страдания, търпи ги и сега, ще ги търпи и в бъдеще.Неимуществените ѝ вреди са в размер на 30 000 лв.Собственикът на лекия автомобил е сключил своята задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника със застрахователна полица № BG***, валидна от 22.05.2021 г. до 21.05.2022 г.Прави се искане да се постанови решение, с което да се осъди ответникът да ѝ заплати сумата от 30 000 лв. застрахователно обезщетение за претърпените

от нея неимуществени вреди в резултат на ПТП, заедно със законната лихва върху претендираната сума от 19.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и да се присъдят направените по делото разноски.

За ответника ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.С. процесуалният представител изразява становище да се отхвърлят исковите претенции като изцяло неоснователни и недоказани, като се присъдят и направените в производственото разноски съгласно представения списък по чл.80 от ГПК по съображения, подробно изложени в приложената писмена защита.

За третото лице помагач В. Л. П. процесуалният представител изразява становище, че претенцията на ищцата е неоснователна и недоказана по размер. Наред с това претенцията за присъждане на неимуществени вреди е силно завишена, поради което, ако се приеме, че са налице предпоставки за присъждане на неимуществени вреди, то те следва да бъдат в значително по-малък размер, като подробни съображения са изложени в приложената писмена защита.

Съдът намира за установено следното.

Ищцата Т. Г. е предявила срещу ответника ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.С. осъдителни искове с правно основание чл.432 от КЗ във вр.с чл.86 ЗЗД за заплащане на сумата в размер на сумата 30 000 лв. - застрахователно обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в резултат на ПТП, заедно със законната лихва върху присъдената сума от 19.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Предявените искове от ищцата са допустими, тъй като съгласно чл.380 КЗ тя е депозирала молба за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди на 19.10.2021 г., с писмо изх.№ НЩ-8209/08.12.2021 г. ответникът я е уведомил, че няма основание да удовлетвори претенцията ѝ, а исковата молба е депозирана на 14.03.2022 г.

Предявеният иск с правно основание чл.432 от КЗ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е доказан по основание.

С влязла в сила присъда № 27 от 06.07.2022 г. по НОХД № 95/2022 г. по описа на ЧБРС третото лице помагач В. П. е признат за виновен в това, че на *** г. в гр.Ч.Б., на ул.“И.В., пред дом под №*, при управление на МПС-лек автомобил марка „Ауди“, модел „А4“, с рег.№***, нарушил правилата за

движение, регламентирани в ЗДвП, както следва: чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП - с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди; чл.5, ал.2, т.1 от ЗДвП - водачът на пътно превозно средство е длъжен: да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства; чл.20, ал.1 от ЗДвП - водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват; чл.123, ал.1 от ЗДвП - „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: 1.Без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието; 2.Когато при произшествието са пострадали хора:а/ да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи; б/ да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на представител на министерството на вътрешните работи или на следствието; и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Т. К. Г., изразяваща се в дълбоко изгаряне /втора Б към трета степен/ по кожата на бедрото на десния крак на неголяма площ /2% от повърхността на тялото/ довело до трайно затруднение на движенията на десен крайник, като деецът е избягал от местопроизшествието - престъпление по чл.343, ал.3, б.“а“ във вр. с ал.1, б.“б“ във вр. с чл.342, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.343, ал.3, б.“а“ във вр. с ал.1, б.“б“ във вр. с чл.342, ал.1 във вр. с чл.58а, ал.1 от НК го е осъдил на наказание от 8 месеца лишаване от свобода, като на основание чл.66 от НК е отложил изпълнението на наложеното с присъдата наказание за срок от три години.

Влязлата в сила присъда на наказателния съд съгласно чл.300 ГПК е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

В този смисъл не може да се разгледа от гражданския съд възражението на ответника, че е налице случайно деяние по смисъла на чл.15 НК, в който смисъл е и соченото Тълкувателно решение № 28/1984 г. по н.д.№ 10/84 г. на ОСНК.Поради наличието на горепосочената влязла в сила осъдителна присъда, гражданският съд не може да приеме, че липсва виновно поведение на водача В. П. (случайното деяние по чл.15 от НК изключва вината на

дееца).

Не се оспорва от ответника ЗД“Бул Инс“АД със седалище гр.С., че за лек автомобил „Ауди А4“, с рег. №***, има сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обективиран в застрахователна полица №BG***, валидна от 22.05.2021 г. до 21.05.2022 г.

За изясняване на релевантните по спора обстоятелства са събрани и гласни доказателства.

От показанията на свидетелката П. Г., дъщеря на ищцата, е видно, че на *** г. вечерта е получила телефонно обаждане от сестра ѝ, която ѝ е казала, че кола е блъснала майка ѝ. След около 5-6 минути е била на мястото, майка ѝ е била права, подпряна на оградата. Колата на момчето, която я е било блъснало, е била все още на същото място. На майка и на крака ѝ е имало рана (сочи кръг с диаметър около 15 см.), от раната е висяла кожа. Майка ѝ ѝ е казала, че ѝ е лошо, закарала я е в „Бърза помощ“ в гр.Ч.Б.. Настанена е майка ѝ да легне и е започнала да промива раната, но тя е казала, че много я боли. Почистили са мястото, цяла нощ са обработвали мястото и на сутринта баща ѝ я е закарал до „Пирогов“. Там са правили операция, превръзки с нещо като сребърно платно, била е в болницата 14 дни. Като се е прибрала в къщи е имала проблем, самата рана в средата е била по-дълбока, реално не е могла да заздравее. Наложило се е втори път да ѝ се прави интервенция. След това са ѝ казали, че трябва да носи специален клин, който е бил задължителен, за да не увисва кожата с времето. Имала е малко изгаряне на другия крак, но неголямо. Раната е на десния крак, горе високо на бедрото. Приемала е антибиотик и много болкоуспокояващи. Можела е да ходи, но много я е боляло. Тя е много активен човек, става в 5 ч. сутринта и през целия ден не се спира до 10 ч., тогава това е нямало как да стане. Интензивният възстановителен период е може би около два месеца, който е бил трудният. След това реално тя до ден днешен усеща дискомфорт. Има белег на мястото. Има спъване, когато сяда, когато кляка, когато прави по-резки движения. Била е притеснена и постоянно си е мислела, че може нещо да стане. Била е на пътното платно. Не знае дали е припаднала или какво се е случило, както е говорила с баща ѝ, след това си отваря очите и казва, че усеща нещо, че я изгаря. Така идва в съзнание и вижда кола. Не е имала заболявания, които да предизвикват припадъци.

От показанията на свидетелката Я. В. е видно, че жената, която е блъсната, е говорела с мъжа си пред къщата им, изчакала ги е да мине мъжът, за да мине тя. През това време жената е паднала на земята, явно ѝ е станало лошо. Отишла е да види, за да ѝ помогне. Тя е била в безсъзнание и е отишла до колата, за да вземе телефона, за да звънне на дъщеря ѝ, с която се познават. Върнала се е пак при нея и една кола е идвала срещу тях, продължил е, минал е през нея, до гърдите ѝ някъде е спрял. Започнали са се виковете, пищене. Било е мокро, валяло е. Мъжът е тръгнал, тя е била по средата на улицата, както си е седяла права след точно една минута е паднала на земята, след която тя е излязла от колата, за да види какво се случва. Не е била в съзнание жената.

Показанията на свидетелите следва да се кредитират като обективни при условията на чл.172 ГПК, тъй като същите имат непосредствени впечатления от настъпилото ПТП, състоянието на ищцата и проведеното впоследствие лечение, отражението на събитието в нейния живот.

От обясненията на ищцата по реда на чл.176 ГПК е видно, че настилката е била мокра, пешеходна пътека няма на това място. След инцидента нейната дъщеря ѝ е помогнала и я е издърпала и си е видяла крака, болката е била ужасна. Състоянието ѝ е било неадекватно, не е била в състояние да прецени всичко, каквото се случва.

Ищцата не се явила в с.з., за да отговори на другия въпрос по чл.176 от ГПК дали в деня на инцидента е била употребила алкохол или други упойващи вещества, поради което са налице основанията за приложение на чл.176, ал.3 ГПК.

За установяване на механизма на ПТП от заключенията на ВЛ инж.П., неоспорени от страните, които съдът възприема като обективни и компетентни, се установява, че пешеходката към момента на настъпване на произшествието се е намирала в безсъзнание върху платното за движение, в областта на мислената осева линия. Водачът на автомобил „Ауди“ е имал техническа възможност да забележи присъствието на паднал човек върху платното за движение на не по-малко от 35-40 м. преди мястото на настъпилото произшествие. Наличието на автомобил с пуснати фарове, в насрещната лента за движение, спрямо посоката на движение на автомобил „Ауди“ дава възможност на водача на процесния автомобил да забележи

падналата пешеходка преди тя да бъде осветена от собствените му фарове. От друга страна, по платното за движение се е движела и водачката на спрелия автомобил Я. В..Наличието на светлоотразителни елементи по дрехите на пострадалата Г. би благоприятствало възприемането ѝ върху пътната настилка от водача на автомобил „Ауди“.

От заключението на ВЛ д-р А., неоспорено от страните, което съдът възприема като обективно и компетентно, се установява, че при ищцата е установено дълбоко контактно изгаряне 2В-3.степен на дясно бедро на площ 2%, контактно изгаряне на ляво бедро, състояние след дебридман и антибактериално покритие със сребърен препарат; повторна хоспитализация по повод на разявен следоперативен цикатрикс в областта на дясно бедро; състояние след дебридман и каутеризация в областта на дясно бедро; индивидуална рехабилитационна програма в домашно-амбулаторни условия; наличие на нормотрофичен цикатрикс с неголяма хипертрофична компонента на дясно бедро, нормотрофичен цикатрикс на ляво бедро.Извършването на първата операция е наложено от наличието на контактно термично изгаряне на площ 2% в областта на дясното бедро 2В-2.степен, втората оперативна интервенция е извършена по повод разявен следоперативен цикатрикс.Дълбоките изгаряния - Втора В към трета степен, подлежат на оперативно лечение, каквото е проведено, като възстановителният период е за срок, по-голям от 3 месеца.

От съдебно-психологическата експертиза, изготвена от ВЛ Б., неоспорена от страните, която съдът възприема като обективна и компетентна, се установява, че преживяното ПТП на *** г. има негативно отражение върху психиката на ищцата.Установената психическа травма, която не е отзвучала все още, се изразява в страх при сходни с произшествието ситуации, страх при определени житейски ситуации, което ограничава действията на пострадалата, намалява нейната увереност и самостоятелност.Към момента на освидетелстването ищцата проявява тенденция за възстановяване на емоционалната си стабилност, социалната си активност и вегетативен баланс.

Съдът приема за установено следното от правна страна.

Както се посочи, предявеният иск от ищцата срещу ответника с правно основание чл.432 КЗ е доказан по основание с оглед на влязлата в сила присъда на наказателния съд.

В случая е налице валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП - *** г., по силата на което ответникът е поел задължение да обезщети увреденото при използването на процесния застрахован автомобил трето лице.

Отговорността на застрахователя е производна на тази на деликвента, както се сочи от ответника, с оглед и на посочените ППВС № 4/30.10.1975 г., решение № 1110/30.10.2008 г. на ВКС по гр.д.№ 4937/2007 г., II г.о.

Относно доказаността на размера на предявения от ищцата иск по чл.432 от КЗ във вр. с чл.52 от ЗЗД за претендираното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000 лв., съдът намира следното.

Съгласно чл.51, ал.2 от ЗЗД ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали.

От страна на ответника е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата Т. Г. по чл.51, ал.2 от ЗЗД, тъй като са нарушени нормативните изисквания по ЗДвП: чл.108, чл.113 и чл.114 ЗДвП - ищцата е лежала на пътното платно, като пристигналият водач няколко минути не е предприела каквито и да е действия да я премести от пътното платно или да уведоми идващите по пътя автомобили. Пострадалата се е поставила в опасност, като настъпилия вредоносен резултат е съпричинен от самата нея поне в степен 90%, като се позовава на решение №*9/24.11.2010 г. на ВКС по т.д.№ 1117/2009 г., II т.о., решение № 98/08.07.2010 г. на ВКС по т.д.№ 942/2009 г., II т.о.

От страна на третото лице помагач В. П. е направено също възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като пострадалата ищца е била на уличното платно, на място без пешеходна пътека, по тъмно, мокро и влажно време, с облекло, което не е съобразено, че в тъмните часове на деня следва да се носят ясни отличителни светлоотразителни дрехи, същата е била под силно въздействие на алкохол или упойващи вещества, поради което е налице съпричиняване от нейна страна в изключително висока степен.

Релевантен за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия (действие или бездействие, което се намира в причинна връзка с настъпването на вредоносния резултат), без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на делинквента) до увреждането като неблагоприятен резултат, което е основание за намаляване

на дължимото обезщетение за вреди.

Като участници в движението водачите на пътни превозни средства и пешеходците са равнопоставени. Водачите на пътни превозни средства са задължени да спазват такова поведение, което да осигури на носителя на правото на преминаване на пътното платно - пешеходеца, възможност за реализация на това право, но освен носител на правото на пресичане, което му е предоставено от правната норма, пешеходецът има и определени задължения.

Според чл.107, ал.1 ЗДвП пешеходец е всеки участник в движението, който се намира на пътя извън пътно превозно средство и не извършва работа на пътя.

С оглед на събраните по делото доказателства съдът приема, че ищцата Т. Г. е имала това качество - на пешеходец, с оглед на мястото на настъпване на ПТП, поради което е обвързана от правилата за движение на пешеходци.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът счита от фактическа страна, че ищцата е била на средата на улицата, когато е говорела с мъжа си пред къщата им, той е продължил по улицата надолу и точно след една минута е паднала на земята, свлякла се е, което е наложило свидетелката В. да спре колата си и види какво се е случило. Към момента на настъпване на произшествието ищцата се е намирала в безсъзнание върху платното за движение, в областта на мислената осева линия.

Налице е допуснато от нейна страна нарушение на чл.108, ал.1 от ЗДвП - нарушаване на задължението за движение по тротоар или на банкета на пътното платно.

Не се установява да е налице някое от изключенията по чл.108, ал.2 от ЗДвП, които да обуславят навлизането и престоя на пострадалата ищца в платното за движение на превозните средства преди настъпването на ПТП.

ПТП е реализирано в гр.Ч.Б. в тъмната част на денонощието при намалена видимост поради валеж.

Дефиниция на понятията „намалена видимост“ и „ограничена видимост“ е дадено в §6, т.55 и т.56 от ДР на ЗДвП, според които първата видимост е налице при здрач, мъгла, валеж, запрашеност, задименост и други подобни, а втората - при стръмнини, завои и други препятствия, които пречат на

видимостта.

Пешеходците не могат да престояват на платното за движение на ППС, като в чл.108-112 от ЗДвП са регламентирани правила за безопасно придвижване по пътното платно на различни категории или групи пешеходци, инвалиди и други. Въведени са задължения в чл.113 ЗДвП и забрани в ЗДвП за пешеходците.

В случая, поведението на пострадалата ищца към момента на произшествието сочи на обективна причинно-следствена връзка с настъпилия неблагоприятен резултат, тъй като тя е участвала като пешеходец в движението и към момента на удара се е намирала на платното за движение, в областта на мислената осева линия, което е място за движение на МПС и само в изключителни случаи, то може да бъде предназначено за движение и преминаване на пешеходци, такива, които са със специфични нужди, като инвалиди с инвалидни колички, хора с обемисти предмети и др., при съблюдаване на горепосочените изисквания на ЗДвП за това.

Съдът счита употребата на алкохол или други упойващи вещества от страна на ищцата, която е имала качеството на пешеходец, за правноирелевантни в процесния случай поради наличието на обективни обстоятелства - съдът приема, че на нея внезапно ѝ е прилошало, тя изпада в безсъзнание и пада на мястото, където се е намирала на платното за движение.

Налице са в процесния случай няколко неблагоприятни фактора на пътната обстановка - произшествието е настъпило в тъмната част на денонощието, съобразно пътните условия (валеж на дъжд, мокра асфалтова настилка, геометрични параметри на платното за движение по ул.“И.В.“, изпреварване на спрял автомобил в дясната част на платното за движение, намаляване пред голяма дупка преди произшествието, престояване на пострадалата пешеходка в хоризонтално положение върху асфалтовата настилка 1 мин. и 78 секунди от момента на падането ѝ до появата на предна част на автомобил „Ауди“ на камерата).

Именно престоя на ищцата на платното за движение -в областта на мислената осева линия, са действия, които са причинили в значителна степен процесното ПТП и вредоносния резултат. Ако тя не е престоявала по средата на платното за движение в тъмната част на денонощието, при валеж, като е

налице намалена видимост, а е разговаряла от място извън него (тротоар, респ. пътен банкет), то ударът не би настъпил или вредоносните последици биха били по-малки. Цветът на дрехите, носени от пострадалата, оказват влияние на възможността да бъде възприета от водача В. П., наличието на светлоотразителни елементи, каквито е нямало, по дрехите на пострадалата ищца върху асфалтовата настилка би благоприятствало възприемането ѝ от него.

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че е доказано съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата Т. Г., което налага намаляване на дължимото обезщетение за неимуществени вреди съгласно чл.51, ал.2 от ЗЗД.

При съпоставяне на поведението и действията на ищцата и водача на лекия автомобил като участници в процесното ПТП и отчитане тежестта на допуснатите от всеки нарушения, довели до настъпване на вредоносния резултат, съдът счита, че конкретният принос на всеки от тях за причиняване на съответното ПТП е в отношение на 75% за ищцата и 25 % за застрахования водач В. П. (определение № 340/8.06.2022 г. на ВКС по т.д.№ 2019/2021 г., I т.о., определение № 301/21.12.2018 г. на ВКС по т.д.№ 2503/2017 г., II т.о.).

Съгласно чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Правилното прилагане на чл. 52 ЗЗД при определяне на обезщетенията за неимуществени вреди от деликт е обусловено от съобразяването на общи критерии, които в случай на телесни увреждания са видът, характерът и тежестта на уврежданията; продължителността на общия лечебен и възстановителен период; периодът от време, в който болките и страданията са били интензивни; продължителността и интензитета на търпените физически и емоционални болки и страдания, прогнозите за отзвучаването им; наличие на загрозяване и белези; възрастта на пострадалия и др.

На ищцата е причинено дълбоко контактно термично изгаряне на дясно бедро на площ 2%, 2В-3 степен, което е довело до трайно затрудняване надвиженията на десния долен крайник за период, по-голям от 30 дни от настъпването на ПТП на 10.06.2021 г.

Причинено ѝ е също така контактно изгаряне на ляво бедро, което ѝ е

причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота след момента на причиняване на травматичното увреждане.

Ищцата постъпва два пъти за болнично лечение: в периода 21.06.2021 г. - 05.07.2021 г. (за период от около 15 дни): за дебридман, антисептична обработка и превръзка с нанокристално сребро, както и в периода от 12.07.2021 г. до 14.07.2021 г. (около три дни), която повторна хоспитализация е по спешност, по повод на разязвен следоперативен цикатрикс в областта на дясното бедро, при която е извършено: дебридман на цикатриксите и каутеризация в областта на дясното бедро, нова антисептична обработка, превръзка с епителотонично действие, сребърна превръзка, пореста неадхезивна 99% сребро.

Първото проведено лечение е по КП № 233 хирургично лечение при необширни изгаряния с площ от 1 до 19% от телесната повърхност (процесното е 2%), с хирургични интервенции, а второто - по КП № 236 оперативно лечение на последствията от изгаряне и травма на кожата и подкожната тъкан.

Дълбоките изгаряния - Втора В към трета степен, подлежат на оперативно лечение, каквото е проведено, като възстановителният процес е за срок, по-голям от 3 месеца.

Изпитваната болка с оглед на засегнатата област на дясното бедро е била с висока интензивност в периода на възстановителния процес, а по време на прегледа на 04.08.2022 г. не е установена спонтанна и палпаторна болезненост.

При този преглед е установено също така и възстановен пълен обем на движенията на долните крайници, а описаният цикатрикс на дясното бедро, макар и да накърнява нормалния външен вид, не води до съществена промяна на същия, свързана със сериозни последици за пострадалата.

От доказателствата по делото се установява също така, че е било препоръчително ищцата да носи стягащ клин, който е носила в продължение на една година. Проведена е била и индивидуална рехабилитационна програма в домашно-амбулаторни условия.

Преживеният стрес от ПТП е станал причина за множество негативни емоции, главоболие, безсъние и постоянни кошмари. Поради силните болки се

е налагало три месеца да приема болкоуспокояващи, за да може да продължи, оздравителният период продължило около осем месеца. Установената психическа травма, която не е отзвучала все още, се изразява в страх при сходни с произшествието ситуации, страх при определени житейски ситуации, което ограничава действията на ищцата, намалява нейната увереност и самостоятелност.

Интензивността на негативните емоционални преживявания към момента на освидетелстването не е в степен, нарушаваща психосоциалното ѝ функциониране, настроението и поведението ѝ са адекватни, психическото ѝ състояние е относително стабилизирано.

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че обезщетението за неимуществени вреди, с оглед на влязлата в сила присъда на наказателния съд за причинена средна телесна повреда на ищцата, възлиза на 19 000 лв. (определение № 50605/11.11.2022 г. на ВКС по т.д. № 196/2022 г., II т.о.).

Следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищцата Т. Г. на основание чл.432 КЗ сумата в размер на 4 750 лв., с оглед на чл.52 ЗЗД, представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпилото на *** г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, като за разликата над 4 750 лв. до 30 000 лв., т.е. за сумата от 25 250 лв., претендирано обезщетение за неимуществени вреди, искът следва да се отхвърли като неоснователен, ведно със законната лихва върху отхвърлената част, считано от 19.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

В процесния случай се претендира от ищцата и законната лихва от 19.01.2022 г., т.е. след изтичане на тримесечния срок от предявяването на претенцията ѝ на 19.10.2021 г. пред застрахователя по реда на чл.380 от КЗ.

Исканите документи от ответника с писмото от 08.12.2021 г. не са към тези, които да поставят кредитора в забава.

С оглед на гореизложеното, следва да се приеме, че ответникът дължи законна лихва върху горепосоченото обезщетение за неимуществени вреди върху главницата от 4 750 лв., считано от 19.01.2022 г. до окончателното издължаване на сумата (решение № 50135/11.11.2022 г. на ВКС по т.д. № 2026/2021 г., I т.о.).

По делото е допуснато на основание чл.220 ГПК и привличането на В. П. като трето лице помагач на страната на ответника ЗД“Бул Инс“АД със седалище гр.С. по негово искане.

По силата на чл.223 ГПК постановеното решение има установително действие в отношенията на третото лице и насрещната страна, а установеното в мотивите е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла.

Ответникът е обосновал правен интерес от привличането му, тъй като виновният водач е избягал от местопроизшествието, предвид на което и с оглед предявената претенция срещу застрахователното дружество, на основание чл.500, ал.1 във вр.с чл.433 от КЗ към В. П. е налице основания за ангажиране на отговорността му и правен интерес от конституирането му като трето лице-помагач на ответното дружество, с оглед обвързването му от мотивите на постановеното решение.

Напускането на мястото на произшествието е установено, ако е налице влязла в сила присъда или друг акт с последиците на влязла в сила присъда по това деяние, но то може да бъде установено в производството по чл.274 от КЗ (отм. - сега чл.500 КЗ) и със съставения от контролните органи протокол за ПТП, като в процесния случай това е установено от влязлата в сила присъда на наказателния съд.

Съгласно чл.500, ал.1, т.3 от КЗ застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина; в този случай тежестта на доказване носи виновният водач.

За да възникне регресното право на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: договор за застраховка „Гражданска отговорност“, осъществен деликт от застрахованото лице, което да е напуснало мястото на настъпването на ПТП преди идването на органите

за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон и плащане от застрахователя на увреденото лице на обезщетение за причинените вреди.

Първите две предпоставки са налице в процесния случай с оглед на влязлата в сила присъда на наказателния съд, която е задължителна на основание чл.300 ГПК за гражданския съд и в тази ѝ част.

При този изход на процеса следва да бъде осъден на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът да заплати на ищцата разноски по делото съразмерно уважената част от иска – сумата от 285 лв.

Следва да бъде осъден ответникът да заплати в полза на процесуалния представител на ищцата на основание чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ и съдействие, което се определя от съда - в процесния случай при условията на чл.7, ал.2, т.4 и ал.9 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред.ДВ бр.88/2022 г.), с оглед на чл.78, ал.1 ГПК, в размер на 522.50 лв.

Следва да бъде осъдена ищцата на основание чл.78, ал.3 ГПК да заплати на ответника разноски по делото в размер на 2 356.66 лв. съразмерно с отхвърлената част от иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ във вр. с чл.86 от ЗЗД ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.“Джеймс Баучер“№ 87, да заплати на ищцата Т. К. Г., ЕГН *****, от гр.Ч.Б., ул.“Ш.“№*, сумата от 4 750 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди от настъпилото на 10.06.2021 г. застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ – ПТП в гр.Ч.Б. на ул.“И.В.“ пред дом №*, ведно със законната лихва върху главницата от 4 750 лв., считано от 19.01.2022 г. до окончателното издължаване на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ ИСКА КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН** за разликата над 4 750 лв. до 30 000 лв., т.е. за сумата от 25 250 лв., претендирано обезщетение за неимуществени вреди, ведно със

законната лихва върху нея, считано от 19.01.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ПРИСЪДЕНИТЕ суми с оглед на чл.236, ал.1, т.7 ГПК в полза на ищцата Т. К. Г., ЕГН *****, могат да бъдат заплатени от ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.“Джеймс Баучер“№ 87, по следната бА. сметка, посочена от нея в молба от 28.04.2022 г. както следва: ***.

Настоящото решение е постановено при участието като трето лице помагач на страната на ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.С., район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“№87, на В. Л. П., ЕГН *****, с адрес с.***, обл.В.Т., ул.“***“4.

Осъжда на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.“Джеймс Баучер“№ 87, да заплати на ищцата Т. К. Г., ЕГН *****, от гр.Ч.Б., ул.“Ш.“№*, разноски по делото в размер на 285 лв. съразмерно с уважената част от иска.

Осъжда на основание чл.78, ал.3 ГПК ищцата Т. К. Г., ЕГН *****, от гр.Ч.Б., ул.“Ш.“№*, да заплати на ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.“Джеймс Баучер“№ 87, разноски по делото в размер на 2 356.66 лв. съразмерно с отхвърлената част от иска.

Осъжда на основание чл.38, ал.2 от ЗА ответника ЗД“Бул Инс“АД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул.“Джеймс Баучер“№ 87, да заплати на адв.С. К. Н. от САК, ЕГН *****, гр.С., бул.“М.“№*, ет.*, адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ и съдействие на ищцата Т. К. Г., ЕГН *****, в размер на 522.50 лв. за настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Велико Търново в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните чрез връчване на прелист от същото.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____